

stemmelsen af Betalingen for Breve, og at der altsaa hverten nu eller senere — idetmindste forekommer det mig saaledes — fra den lovgivende Forsamlings Side ikke ret vel kan være Tale om at gaae ind paa at bestemme Noget om Maaden, hvorpaa Breve skulle besejres. Det forekommer mig altsaa, at, dersom denne Anskuelse vinder Bifald, saa vil den Forandring i § 17 heller ikke kunne optages, som den ærede Landstingsmand har fremført. Imidlertid vil Udvalget naturligtvis finde sig opfordret til at tage de gjorte Bemærkninger under Overveielse, og, dersom man skulde troe, at der kan skee noget Forbedrings- eller Forandringsforslag i denne Retning, saa holder jeg mig overbevist om, at man med Fornøielse vil komme denne, som enhver anden Bemærkning, imøde. Dette maa ogsaa gjælde om den sidste Bemærkning af den ærede Taler om Inddelingen af Stifter, forsaavidt man har bestemt, at en Medsættelse af Procenterne kunde skee for Tidender og Tidsskrifter inden Stiftet. Jeg erkjender fuldkomment, at Stiftinddelingen maa skee er noget ubestemt, og det er heller ikke undgaaet Udvalgets Opmarksomhed; men paa den anden Side troede man, at man ikke burde gjøre den Udstrækning altfor stor, inden hvilken denne Portomoderation skulde finde Sted. Men, som sagt, ogsaa dette Punkt vil Udvalget ikke undlade at tage under nærmere Overveielse.

M. W. Bruun: Jeg vilde gjerne af Udvalget eller af den høitærede Finanzminister udbede mig en Oplysning om, hvad der her, efter, efter nærværende Lov, skal være Kriteriet for et Brev, eller hvad der skal forstaaes ved et Brev. Det vil være det ærede Thing bestjendt, at i Almindelighed har man hidtil antaget, at et uforseglet Brev saa at sige intet Brev er, og at det var fuldkommen lovligt at medtage Breve, naar de ikke vare forseglede. Jeg skulde næsten troe, at det vil være rigtigt i den nye Lov at optage en Bestemmelse, der stod i Overensstemmelse med, hvad der hidtil har været antaget for rigtigt (Ja!). Jeg skulde ikke troe, at det vil føre til noget stort Tab for Postkassen; men jeg troer derimod, at det meget ofte vil være Tilfældet, at en Mand kunde ønske at medtage eet eller flere Breve, uden at han brød sig om, at

de vare forseglede, og at der derved skeete ham en væsentlig Tjeneste, medens det i det Hele taget ikke vilde føre noget Tab for Postkassen med sig.

Besvarelse: Med Hensyn til det af den ærede sidste Taler Anførte, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at i Lovudkastets § 11 Nr. 2 Lit. d brugtes det Udtryk „naar Breve, i Egenskab af Adresserebreve, ledsage tilladte Privatforsendelser og ere uforseglede“, hvilket efter Comiteens Forslag skulde forandres til „naar aabne Sedler eller Adresser o. s. v.“, idet Udvalget er gaaet ud fra den samme Anskuelse, som den ærede Taler, at uforseglede Breve egentlig ikke kunne betragtes som Breve, og at det jo egentlig stod allerede i Lovudkastet, men at man dog troede, at det var correctere at udtale det paa den Maade, som er foreslaaet. Hvorvidt det skulde være nødvendigt at optage dette Punkt i selve Loven, vil jo være Noget, som senere vil være at forhandle. Forsaavidt der af en anden æret Taler er gjort opmærksom paa det Hensigtsmæssige i, at smaa Summer kunne forsendes omkring i Landet gennem Postvæsenet, da er det jo bekjendt, at det er en Indretning, som er truffen i England; og som der har naaet en meget stor Udvidelse; men det, man fornemmelig der har tilfattet, var en billig Forsendelse for den mindre bemidlede Klasse, og derfor er det der bestemt, at man paa de forskjellige Postcontoirer kunde erholde Postanviisninger, som igjen bleve udbetalte paa et andet Sted, og det for en meget ringe Betaling, ja en saa ringe Betaling, at Omkostningerne derved ikke engang bleve dækkede. Dette System har, som sagt, i England naaet en saa overordentlig Grad af Udvidelse, at i Aaret 1849 beløb de udstedte Postanviisninger sig til flere Millioner, og den Sum, der blev udbetalt derigjennem, udgjorde omtrent det dobbelte Antal £. Sterl. af, hvad disse Forsendelsers Antal udgjorde. Omkostningerne derved vare omtrent 75,000 £. St., og det, Postvæsenet indtog for denne Sum, beløb sig til ca. 70,000 £. St., saa at Postvæsenet derved havde et Tab af 5000 £. St.; men, da Hensigten var netop at indføre en Lettelse for den mindre bemidlede Klasse, saa har man dertil ikke taget noget Hensyn. Disse